

Diplomovou práci zpracovávám ve třech základních částech:

První část je věnována obecné charakteristice právní úpravy vztahů v mezinárodní přepravě, je zde na obecné rovině rozpracována problematika materiálněprávní přímé a kolizněprávní úpravy soukromoprávních vztahů s mezinárodním prvkem. Dále je v této části diplomové práce popsán vzájemný vztah výše uvedených metod právní úpravy. Následně je představena úprava mezinárodní přepravy a vztahů v ní vznikajících podle platného právního řádu České republiky, přičemž analyzuji jednotlivé aplikované metody úpravy, jakož i konkrétní znění úpravy přepravních smluv podle občanského a obchodního zákoníku.

Druhá část je věnována představení a rozboru jednotlivých dopravních oborů (obor železniční, silniční, letecký, vnitrozemský vodní a námořní). Východiskem v této části je obecná charakteristika jednotlivých dopravních oborů a porovnání výkonů v nákladní mezinárodní přepravě v praxi. Samostatně je pojednáno o jednotlivých dopravních oborech, přičemž jsou srovnávány jejich vlastnosti, výhody, nevýhody apod. Zároveň jsou představeny i nejvýznamnější mezinárodní organizace, působící v oblastech jednotlivých dopravních oborů. Kromě toho jsou přiblíženy i nejvýznamnější mezinárodní dohody a zdůrazněny jsou ty, kterými je ČR vázána. Tyto dohody jsou představeny detailněji, obzvláště se soustředěním na oblast unifikované úpravy přepravních dokumentů a odpovědnosti přepravce.

Třetí část je věnována právnímu režimu odpovědnosti dopravce z železniční přepravě zboží. Na začátku této části je v obecné rovině charakterizováno pojetí právní odpovědnosti a její

vlastnosti, jakož i předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu. Dále jsou rozebrány jednotlivé odpovědnostní principy a důvody vylučující odpovědnost. V dalším je analyzována smluvní odpovědnost dopravce na úrovni mezinárodního práva soukromého. Stěžejní část je věnována smluvní odpovědnosti železničního dopravce podle Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě, zároveň je zmapován vývoj úpravy, její historie a organizační uspořádání. Velká pozornost je věnována také změnám, které přináší novelizace Úmluvy v podobě Protokolu z Vilniusu z roku 1999. V závěru této části je pojednáno o úpravě odpovědnosti dopravce podle příslušných ustanovení občanského a obchodního práva v ČR.